

Sygn. akt IX Ka 761/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

**Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk (spr.)**

**Sędziowie: SSO Wojciech Arczyński**

**SSO A. \_ Z.**

Protokolant: starszy protokolant sądowy Anna Wołowiec-Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 roku

sprawy **R. S. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk, art.306 kk, art.278 § 1 kk w zw. z art.12 kk, art.278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 18 grudnia 2013 roku sygn. akt IX K 1103/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- odnośnie czynu przypisanego w punkcie V przyjmuje, że wartość kołpaków skradzionych H. S. (1) wynosiła 171,94 zł., P. G. (1) 307,73 zł., J. A. (1) 144,70 zł., L. B. (1) 104,82 zł. zaś łączna wartość wszystkich skradzionych kołpaków nie była większa niż 1.929,19 zł.;

- odnośnie czynu przypisanego w punkcie IV przyjmuje, że oskarżony dopuścił się go w okresie między 11 lipca 2008 roku, a 5 sierpnia 2010 roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. P. (2) kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) zł. tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.179,92 (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt dziewięć 92/100) zł. tytułem kosztów sądowych za II instancję.

Sygn. akt 761/14

## UZASADNIENIE

R. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 29 grudnia 2010 roku w K. znajdując się w stanie nietrzeźwości -0,37

mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) tj. o przestępstwo z art. 178a§1kk,

II. w dacie bliżej nieustalonej w okresie od wiosny 2007 roku do 28 grudnia 2010 roku w K. przerobił znaki identyfikacyjne samochodu marki A. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że usunął poprzez wycięcie pole numerowe - fragment przegrody komory wlotu powietrza, na którym ten numer występował i w to miejsce wspawał fragment przegrody stanowiący oryginalne pole numerowe innego nadwozia samochodu marki A. (...) z numerem (...). o przestępstwo z art. 306 kk,

III. w okresie od 7 stycznia 2010 roku do 29 grudnia 2010 roku w K. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kołpaków samochodowych, przy czym w dniu 29 grudnia 2010 roku działał wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) oraz nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania i tak:

- w nocy z 7 na 8 stycznia 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki T. (...) nr rej, (...) wartości 200 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o.

- w dacie bliżej nieustalonej, w lutym 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 6 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 360 złotych na szkodę A. D.;

- w nocy z 6 na 7 marca 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki O. (...) nr rej. (...) wartości 150 złotych na szkodę P. Z.;

- w nocy z 4 na 5 czerwca 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki P. (...) nr rej. (...) wartości 200 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. ( uprzednio (...) Sp. z o.o.

- w dniu 23 sierpnia 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki O. (...) nr rej. (...) wartości 250 złotych na szkodę S. O.;

- w dniu 30 października 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki M. (...) nr rej. (...) wartości 150 złotych, na szkodę R. F. wieź;

- w nocy z 10 na 11 listopada 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki P. (...) nr rej. (...) wartości 600 złotych na szkodę (...) SA;

- w dacie bliżej nieustalonej w listopadzie 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki T. (...) nr rej. (...) wartości 300 złotych na szkodę J. B. ;

- w nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 400 złotych na szkodę W. F.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu

przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki T. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę H. S. (1);

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki P. (...) nr rej. (...), wartości 800 złotych na szkodę P. G. (1);

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 300 złotych na szkodę M. S.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 szt. kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...), wartości 100 złotych na szkodę E. G.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...) 1120, wartości 800 złotych na szkodę M. W.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...) E, wartości 100 złotych na szkodę K. A.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 400 złotych na szkodę T. B. (2);

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę J. A. (2);

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki F. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę L. B. (1);

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 300 złotych na szkodę J. J.;

- w nocy na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki O. (...) nr rej. (...), na szkodę (...); tj. o przestępstwo z art. 278§1kk w zw. z art. art.12kk,

IV. w dacie bliżej nieustalonej w czerwcu 2005 roku w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 320 złotych na szkodę R. D. tj. o przestępstwo z art. 278§1kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie sygn. akt IX K 1103/11 orzekł:

I. Oskarżonego R. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie pierwszym stanowiącego przestępstwo określone w art. 178a§ 1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art.33§1 i §3 kk wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

II. Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. art. 43 §1 kk orzekł wobec oskarżonego R. S. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku i na podstawie art.43§3 kk zobowiązał R. S. (1) do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu do właściwego urzędu do spraw komunikacji;

III. Na podstawie art. 49§2 kk orzekł wobec oskarżonego R. S. (1) środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 300 (trzysta złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. Oskarżonego R. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie drugim ustalając, iż dopuścił się go w okresie od dnia 11 lipca 2008 roku do dnia 28 grudnia 2010 roku daty bliżej nieustalonej w K., co stanowi

przestępstwo określone w art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. W ramach zarzucanego czynu w punkcie trzecim R. S. (1) uznał za winnego tego, że w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) oraz M. G. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kołpaków samochodowych o łącznej wartości 2.600 złotych i tak:

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki T. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę H. S. (1);

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu i marki P. (...) nr rej. (...), wartości 800 złotych na szkodę P. G. (1);

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 300 złotych na szkodę M. S.;

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 sztuk kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...), wartości 100 złotych na szkodę E. G.;

w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...) 1120, wartości 406 złotych na szkodę M. W.; w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki S. (...) nr rej. (...) E, wartości 100 złotych na szkodę K. A.;

w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1)

dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 160 złotych na szkodę T. , B.;

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 szt. kołpaków z samochodu marki V. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę J. A. (2);

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki F. (...) nr rej. (...), wartości 200 złotych na szkodę L. B. (1);

- w nocy z 28 na 29 grudnia 2010 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) i M. G. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk kołpaków z samochodu marki O. (...) nr rej. (...), wartości 134 złotych na szkodę (...), co stanowi przestępstwo określone w art. 278§1kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art.278§1 kk i art.33§1, §2 i § 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

VI. oskarżonego R. S. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie czwartym i w tym zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa;

VII. na podstawie art.85 kk w zw. z art.86§1 i §2 kk orzeczone wobec R. S. (1) w punktach IV i V jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz w punktach I i V jednostkowe kary grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia oraz karę grzywny w rozmiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

VIII. na podstawie art.69§1 i §2 kk w zw. z art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec R. S. (1) w punkcie VII kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

IX. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec R. S. (1) w punkcie VII kary łącznej grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 grudnia 2010 roku do dnia 30 grudnia 2010 roku i uznał ją za uiszczoną w rozmiarze 4 (czterech) stawek dziennych,

X. na podstawie art.44§2 kk orzekł wobec R. S. (1) w związku z rozstrzygnięciem zawartym w punkcie IV środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci wspanianego do pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) fragmentu przegrody komory wlotu powietrza z numerem VIN (...);

XI. na podstawie art.230§2 kpk zwrócił R. S. (1) dowody rzeczowe w postaci: samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) koloru czarnego po uprzednim usunięciu fragmentu przegrody komory wlotu powietrza z numerem VIN (...), przedniego fragmentu nadwozia samochodu marki A. koloru czarnego, tylnego fragmentu nadwozia samochodu marki A. koloru czarnego z numerem na tylnej szybie (...), 3 sztuk sterowników silnika i do skrzyni biegów, 17 kompletów po 4 sztuki kołpaków samochodowych z logo firm (...) cm, S. (...) cm, O. (...) cm, O. (...),5 cm, S. (...),5 cm, O. (...) cm, T. (...) cm, V. (...),5 cm, V. (...),5 cm, S. (...),5 cm, P. (...) cm, V. (...) m, V. (...),5 cm, T. (...),5 cm, M. (...) cm, F. (...),5 cm, T. (...) cni, R. (...),5 cm, P. (...) cm, S. (...) cm, S. (...),5 cm, V. (...) cm - 3 sztuki, O. (...) cm -1 sztuka, kołpaka bez oznaczeń 42 cm -1 sztuka, R. (...) komplety po 4 sztuki, zaślepek do kół koloru srebrnego z logo A. sztuk 4,

XII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz A.. J. P. (2) kwotę 2.848,68 (dwa tysiące osiemset czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt osiem

grosze) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu R. S. (1),

XIII. na podstawie art.627 kpk zasądza od R. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych zaś na podstawie art.624§1 kpk zwalnia R. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli oskarżony oraz jego obrońca.

Oskarżony R. S. (1) zaskarżył wyrok co do punktów 1,11 i III wyroku, natomiast co do punktu IV wyroku nie składał apelacji i wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy i wydanie wyroku uniewinniającego z pkt. II I III, względnie uznanie czynu z pkt.III za wykroczenie, zakwalifikowanie czynu z pkt.I jako wykroczenie i umorzenie ze względu na przedawnienie jego karalności.Nadto zarzucił szereg zarzutów natury procesowej, zarzucając również błędy w ustaleniach faktycznych, błędną ocenę dowodów z rozbudowaną argumentacją jak w treści apelacji.

W przypadku wydania ponownego wyroku skazującego skarżący wniósł o obniżenie kary do wysokości 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz obniżenie okresu warunkowego zawieszenia kary do 2 lat.

W przypadku wydania wyroku skazującego w kwestii grzywny i kosztów sądowych wniósł o pozostawienie ich w dotychczasowym wymiarze.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego, co do uznania go winnym popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I, II i III aktu oskarżenia i wniósł o zmianę wyroku w tym zakresie przez uznanie czynu z punktu I za wykroczenie i umorzenie w tym zakresie postępowania z uwagi na przedawnienie oraz o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów z punktów II i III i obciążenie kosztami postępowania Skarbu Państwa.

Zaskarżonemu wyrokowi skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania, mający wpływ na treść wyroku, albowiem doprowadziła do błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie zarzutów z pkt. 1,11 i III aktu oskarżenia ( art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k.)

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w części zaskarżonej i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

**Sąd Okręgowy zważył co następuje.**

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Jeśli chodzi o kradzież kołpaków to sprawa wydaje się oczywista. Zarzuty, które przedstawia oskarżony w apelacji mające podważyć prawidłowość ustaleń Sądu w tym zakresie całkowicie abstrahują od dowodów, które stały się podstawą dokonania tych ustaleń, w tym również od wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał się do winy. Wystarczy odwołać się do drugiego przesłuchania oskarżonego ( k. 125 t.I), w którym potwierdził fakt kradzieży kołpaków i ujawnił również co spowodowało, że dopuścił się tego przestępstwa. Znamienne jest to, że na rozprawie po odczytaniu tych wyjaśnień ( k. 1088 t.VI) oskarżony je potwierdził. Słusznie postąpił Sad uznając te wyjaśnienia oskarżonego za zgodne z prawdą.

W świetle okoliczności w jakich nastąpiło zatrzymanie oskarżonego i ujawnieniu w bagażniku 38 sztuk skradzionych kołpaków nie może budzić wątpliwości, że ich kradzież była dziełem oskarżonego. Potwierdzeniem tego są zeznania M. G. (k. 100 i nast.), który w sposób szczery i dobrowolny ujawnił okoliczności w jakich wspólnie dokonali kradzieży. To, że następnie zmienił on zeznania (k. 1205) wcale nie obligowało Sądu do tego, aby uznać za zgodne z prawdą akurat te zmienione zeznania. Wręcz odwrotnie zmienione zeznania ewidentnie świadczą o tym, że powodem zmiany była chęć wsparcia linii obrony oskarżonego i wyświadczenie mu w ten sposób

procesowej przysługi po, to, aby uchronić go od odpowiedzialności karnej w tym zakresie. M. G. został przesłuchany w charakterze świadka, a zatem nie było żadnych obwarowań dotyczących osób, które powinny uczestniczyć w jego przesłuchaniu, o czym pisze oskarżony na str. 6 apelacji. Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny jego zeznań. Ocena ta nie budzi żadnych zastrzeżeń. Trafnie Sąd zwrócił uwagę na to, że świadek M. G. nie potrafił w sposób logiczny i przekonujący wytłumaczyć powodu ich zmiany. Dlatego w tej sytuacji słusznie postąpił Sąd odmawiając wiary tym jego zeznaniom, które złożył na rozprawie. O tym, że pierwsze zeznania były prawdziwe przekonuje to, że korespondują one z zeznaniami T. B., który również ujawnił okoliczności kradzieży kołpaków i wskazał na oskarżonego. Z kolei te jego zeznania korespondują z pierwszymi zeznaniami M. G.. Charakterystyczne jest to, że na rozprawie T. B. podobnie zmienił swoje zeznania i pominął w nich udział w kradzieży R. S.. Dokonana przez Sąd ich ocena jest prawidłowa. Nie nosi ona cech oceny dowolnej. Oparta jest na logice i zasadach doświadczenia życiowego i w związku z tym pozostaje ona pod ochroną art. 7 kpk. Nie ma powodu do tego, aby w tym miejscu powoływać obszernie fragmenty rozumowania Sądu dotyczące oceny zeznań T. B. i M. G.. Wystarczy odwołać się do nich skoro brak jest nowych dodatkowych argumentów potwierdzających jej słuszność. Bezpodstawne są zarzuty oskarżonego dotyczące nieuwzględnienia przez Sąd wniosków o badanie wariografem i dokonanie analizy połączeń telefonów komórkowych w oparciu o stacje (...).

Sąd orzekający nie ma obowiązku przeprowadzania każdego dowodu, o który wnoszą strony postępowania. Potrzeba przeprowadzenia konkretnego dowodu musi być podyktowana określonym celem procesowym, który ściśle związany jest z przedmiotem postępowania. W tym przypadku przeprowadzenia badań wariograficznych nie miałyby w ogóle żadnego sensu mając na uwadze na jakim etapie postępowania miałyby być one przeprowadzone. Z kolei analiza

bilinów nie może stanowić dowodu na to, że udział oskarżonego w kradzieży kołpaków był nieświadomy. Stanowisko oskarżonego negujące udział w przestępstwie kradzieży kołpaków jest dość naiwne jeśli uwzględnić fakt uprzedniego przyznania się do tego czynu oraz późniejszą tezę o dokonaniu ich zakupu na giełdzie samochodowej w G. (k. 119). Sąd Okręgowy w świetle zebranych dowodów, prawidłowo ocenionych przez Sąd I instancji nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony dopuścił się tego czynu i był jego inspiratorem . Dla przyjęcia jego sprawstwa nie było koniecznym precyzyjne ustalenie, z którego samochodu konkretnie ściągał własnoręcznie kołpaki. Oskarżony odpowiada na zasadzie współsprawstwa a ponadto sam fakt, że to czynił wynika z tych wyjaśnień, w których przyznał się do winy i zeznań wspomnianych świadków którzy razem z nim dokonali kradzieży kołpaków działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą.

Brak jest również podstaw do tego, aby podzielić stanowisko oskarżonego w kwestii sposobu wyceny kołpaków dokonanej przez biegłego J. R.. Faktem jest , że wobec tego, iż kołpaki zostały zwrócone pokrzywdzonym biegły nie mógł dokonać ich oględzin. W związku z tym sporządzoną opinię należało traktować wyłącznie jako dowód pomocniczy służący weryfikacji wartości kołpaków wskazanej przez pokrzywdzonych. Oparcie się na zeznaniach pokrzywdzonych

nie jest wcale błędem, gdyż proces karny różni się w tym zakresie od postępowania cywilnego. Biegły określając jedynie szacunkową wartość kołpaków zastosował prawidłową metodę - biorąc pod uwagę cenę nowych kołpaków oraz stopień amortyzacji. Sąd I instancji posiłkując się treścią opinii biegłego przyjął prawidłowe wartości. Na rozprawie odwoławczej opinię tę należało uzupełnić jedynie w odniesieniu do tych kołpaków, które zostały przez Sąd I instancji pominięte i nie ujęte w pierwszej opinii. Chodziło o kołpaki skradzione z samochodów na szkodę P. G., H. S., J. A. i L. B.. Ich zeznania w odniesieniu do wskazanych wartości zweryfikowano opinię uzupełniającą

i przyjęto te wartości na korzyść oskarżonego, zgodnie z treścią opinii uzupełniającej. W świetle tej opinii niektórzy pokrzywdzeni w swych zeznaniach zawyżyli wartość kołpaków dlatego też koniecznym było przyjęcie takiej wartości na jaką wskazywał biegły.

Oskarżony kradł konkretne rzeczy, które zamierzał następnie sprzedać. Trudno zatem podzielić słuszność metody liczenia wartości skradzionych kołpaków wskazanej przez oskarżonego. Z pewnością taki sposób liczenia byłby dla niego korzystniejszy jeśliby przyjąć „ że wartość kołpaków stanowiła jedynie ułamek wartości pojazdu. Wówczas wartość kołpaków faktycznie mieściłaby się w przedziale od kilku do kilkunastu złotych. Oskarżony kradnąc kołpaki z pewnością nie zamierzał sprzedać ich po takich cenach jakich wyliczenia się domagał tylko cenach znacznie większych tj. takich jakie można by uzyskać za nie na giełdzie. Takie też ceny rynkowe musieliby uiszczyć pokrzywdzeni gdyby chcieli nabyć używane kołpaki, które zostały im skradzione. To przemawia w całości za odrzuceniem metody na jaką wskazał oskarżony. Uwzględniając treść opinii uzupełniającej J. R. zaskarżony wyrok należało zmienić i przyjąć, że łączna wartość skradzionych kołpaków nie była większa od kwoty 1.929,19 zł.

W pozostałej części apelacja również nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd w sposób prawidłowy ustalił, że oskarżony w chwili kierowania samochodem był w stanie nietrzeźwym. Fakt ten potwierdza przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie negował faktu spożywania alkoholu zanim wsiadł za kierownicę. Mało tego za przyczynę dokonanego przestępstwa kradzieży kołpaków wcześniej spożyty alkohol. Fakt wypicia trzech butelek wina potwierdził T. B.. Mało tego trakcie jednego z przesłuchań oskarżony wprost przyznał się do prowadzenia samochodu będąc w stanie nietrzeźwości. Nie ma znaczenia co wcześniej pił oskarżony. Istotne jest to, że w chwili kierowania samochodem był w stanie nietrzeźwym.

Sąd słusznie postąpił uznając, że wsiadając za kierownicę oskarżony winien był powstrzymać się przed spożyciem wszelkich płynów, które zawierały w swym składzie alkohol. Jeśli tego rodzaju płyny spożywał (wino i nerwosol), w efekcie doprowadził się do stanu nietrzeźwości tzn. że dopuścił się przestępstwa. Sąd poddał bardzo szczegółowej weryfikacji wyjaśnienia oskarżonego dotyczące tej kwestii co i ile wcześniej spożywał i dopuścił opinie biegłego G. L., która jest w swej treści jednoznaczna i brak jest uzasadnionych powodów do tego, aby ją kwestionować. Błędne z kolei jest twierdzenie oskarżonego jakoby zażyty lek hydroksyzyna miał wpływ na poczytalność. Tego rodzaju stwierdzenie jest całkowicie sprzeczne z treścią opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Wynika z niej, że oskarżony w chwili czynu miał całkowicie zachowaną zdolność do kierowania swoim postępowaniem i rozpoznania znaczenia czynu (k.1303-1305). Biegli opracowując opinie uwzględnili w niej zażycie przez oskarżonego tego leku. W pozostałym zakresie odnośnie czynu z art. 306 kk ustalenia Sądu i ocena dowodów również nie budzą wątpliwości. Apelacja w tej części na uwzględnienie nie zasługiwała.

Sąd I instancji w tym zakresie przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe. Trafne są wywody i rozumowanie Sądu zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (k. 1597 i nast).

Sąd w sposób przekonywujący i logiczny wytłumaczył swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w pełni je podziela jako, że jest ono oparte na rzeczowych i logicznych argumentach. W świetle okoliczności sprawy logicznym jest, że to nie komu innemu tylko oskarżonemu zależało na wspawaniu pola numerowego i w tym celu kupił samochód od L. P.. Trafnie Sąd podważa twierdzenia oskarżonego, z których wynikało, że do wspawania pola numerowego nie mogło dojść bez zgody oskarżonego skoro pojazd z przerobionym polem numerowym zarejestrował i do wniosku o rejestrację wpisał numery z tego pola, które następnie zostało wspawane. Gdyby było tak

jak twierdził oskarżony to należałoby się spodziewać zupełnie innej jego reakcji. Do przyjęcia odpowiedzialności karnej oskarżonego z tego przepisu nie miało znaczenia, to czy wycięte pole numerowe wspawał sam, czy też wykonanie tej czynności zlecił innej osobie. Zarówno w jednym jak i drugim wypadku oskarżony ponosi odpowiedzialność karną gdyż to czy uczynił to własnoręcznie czy też na jego prośbę zrobiła to inna osoba jest okolicznością irrelevantną w kwestii odpowiedzialności karnej. Wszystkie okoliczności, które uwzględnił Sąd prowadzą do wniosku, że oskarżony jest sprawcą tego przestępstwa. Jego postępowanie po wspawaniu pola polegające na zgłoszeniu samochodu do rejestracji z przerobionymi numerami ewidentnie o tym świadczy. Dlatego też trafnie postąpił Sąd oddalając wniosek o powołanie dowodu z opinii biegłego spawalnika. Tego rodzaju opinia była całkowicie zbędna i wbrew przekonaniu oskarżonego nie mogła stanowić dowodu, przy pomocy którego oskarżony mógłby wykazać, że to nie on wspawał numery. Opinia mechaniczna G. F. jest dowodem wystarczającym dla potrzeb postępowania.

Sąd w tej części również przeprowadził obszerne postępowanie dowodowe i zebrane dowody poddał wszechstronnej ocenie. Jako, że ocena ta jest pełna, oparta na zasadach prawidłowego rozumowania należało ją zaakceptować. Nie można dopatrzeć się w niej żadnych mankamentów. Czytelne jest to, że oskarżony odpowiedzialnością karna za to przestępstwo starał się obarczyć M. Z., który z przestępstwem tym nie miał nic wspólnego. Podzielić należy argumenty Sądu w tym zakresie zawarte na k. 11 i 21 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku poświęcone tej kwestii.

Za prawidłową należało również uznać ocenę opinii biegłego G. L. i zeznań lekarza W. P., który dokonał badania USG. Opinia wydana przez biegłego G. L. została opracowana w oparciu o dokumentację lekarską. Oskarżony w apelacji nie zawarł konkretnych argumentów, które mogłyby skutecznie podważyć stanowisko biegłego wyrażone w opinii oraz jej oceny

dokonanej przez Sąd. Ocena ta jest prawidłowa i brak jest uzasadnionych podstaw do tego aby ją kwestionować. Opinia ta miała o tyle znaczenie, że nie wykluczała możliwości własnoręcznego wycięcia i wspawania pola numerowego przez oskarżonego. Nie mogła ona z oczywistych względów stanowić dowodu, w oparciu, o który możnaby ustalić, że wszystkie te czynności wykonał oskarżony. Jak już wspomniano wcześniej dla przyjęcia odpowiedzialności karnej było to irrelevantne .

Opinia przeciwna, z której wynikałoby, że uszkodzenie ręki uniemożliwiło oskarżonemu dokonanie wycięcia i wspawania nie mogłoby stanowić dowodu prowadzącego do ekskulpacji bowiem o odpowiedzialności karnej nie przesadzało to czy czynności te oskarżony wykonywał własnoręcznie. Logika faktów jednoznacznie przeczy także jakoby jakaś inna osoba a nie oskarżony mogła być zainteresowana przerobieniem numerów . Wyjaśnienia oskarżonego zasadnie zostały w tym zakresie uznane za przyjętą przez niego linię obrony. Naiwna jest koncepcja nieświadomości w takim samym stopniu jak do kradzieży kołpaków.

Rację należało przyznać oskarżonemu jedynie co do zbyt długiego okresu przyjętego w zaskarżonym wyroku, w którym miał dopuścić się tego czynu. Samochód A. z którego wycięto pole numerowe został kupiony 11 lipca 2008r. zaś wniosek o jego rejestrację oskarżony złożył w dniu 5.08.2010r. zatem należało przyjąć, że czyn polegający na przerobieniu numerów został popełniony w dacie bliżej nieustalonej w okresie między 11 lipca 2008r. a 5.08.2010r. Wobec faktu, że w zaskarżonym wyroku okres ten był zbyt długi należało go skrócić - i w tej części zaskarżony wyrok zmienić. Jeżeli chodzi o apelację obrońcy to w zasadzie nie przedstawia ona innych zarzutów od tych, które podniósł oskarżony. Tak naprawdę obrońca odwołuje się w niej do apelacji oskarżonego. Dlatego też uznać trzeba, że nie ma potrzeby do tego, aby odrębnie ją omawiać. Wystarczającym jest odwołanie się w tym miejscu do treści uzasadnienia poświęconej ocenie apelacji oskarżonego.

Skoro apelacja obrońcy jest lakoniczna i nie zawiera innych zarzutów, od tych, które sprecyzował oskarżony to nie ma powodu do tego, aby ponawiać w tym miejscu te same wywody, w których zawarta jest ocena tych samych zarzutów. Orzeczone kary cząstkowe jak i kary łączne pozbawienia wolności i grzywny nie są rażąco niewspółmierne.

Jeśli chodzi o kary to stwierdzić trzeba, że na zasadzie art. 437 § 2 kpk zaskarżony wyrok należało zmienić w taki sposób jak wynika z jego treści, zaś w pozostałej części utrzymać w mocy.



O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk. Na koszty te składają się koszty uzupełniającej opinii biegłego J. R., oraz ryczałt za doręczenie wezwań a także wydatki za opinię biegłego R..